

CESTA NA DRUHÚ STRANU IV.

Vystúpenie z loďky.

Cesta na druhú stranu začína **Pánovým impulzom** – Jeho vedením. Pozýva nás nasledovať Ho a odísť od toho, čo by nám v tom bránilo. Ide naozaj o obrovskú zmenu, ide o druhú stranu:

Matúš 14:21 A tých, ktorí jedli, bolo asi päť tisíc mužov, krome žien a detí. 22 A Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby vstúpili do lode a predišli ho na druhú stranu, dokiaľ by vraj nerozpustil zástupov.

Na tejto ceste, nech je akokoľvek namáhavá a nebezpečná sa nám Pán môže zjaviť v oveľa väčšej miere, ako by sme Ho mohli spoznať kdekoľvek inde. Zjavuje sa nám ako Boh a Pán. Vtedy si naplno uvedomujeme, že ide o Neho samého:

*Matúš 14:23 A rozpúšťiac zástupy vyšiel na vrch osobitne modliť sa. A keď bol večer, bol tam sám. 24 A loď už bola naprostred mori, zmietaná vlnami, pretože bol odporový vietor. 25 Potom za štvrtej stráže vnoci prišiel k nim Ježiš chodiac po mori. 26 A učeníci vidiac ho chodiť po mori zľakli sa a vraveli, že je to nejaká obluda, a skríkli od strachu. 27 Ale Ježiš hneď prehovoril k nim a povedal: **Dúfajte, ja som, nebojte sa!***

Už toto samé o sebe je obrovské dobrodružstvo a jedinečná skúsenosť. Predsa však jeden z učeníkov – Peter – zakúša niečo jedinečné s Kristom: Vystupuje z loďky a kráča po vode ku Ježišovi, čo pokiaľ viem nikto pred ním, ani po ňom neurobil a nezažil. Podme sa na toto jeho dobrodružstvo viery bližšie pozrieť:

*Matúš 14:28 A Peter mu odpovedal a riekol: **Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel za tebou po vodách. 29 A on povedal: Pod! A Peter zostúpia z lode chodil po vodách a prišiel k Ježišovi. 30 Ale hľadiac na silný vietor začal sa báť a počnúc sa noriť skríkol a povedal: Pane, zachráň ma! 31 A Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: Človeče malej viery, prečo si pochyboval? 32 A keď vyšli hore do lode, utíchol vietor. 33 A tí, ktorí boli na lodi, pristúpili, klaňali sa mu a hovorili: Si naozaj Syn Boží!***

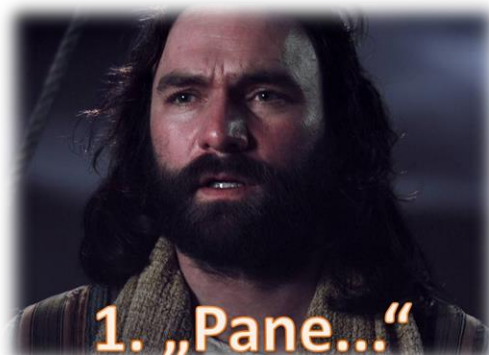
Ja som tento impulz od Pána začal silne vnímať pred asi 10 mesiacmi v jednom z mojich najťažších období: Ležal som na zemi a pýtal som sa Pána, či mám ďalej stáť v mojej službe kazateľa a či na tomto mieste. Vnútorne zneistený, pochybujúci o sebe, snažiaci sa ustáť tak rozmanité tlaky rôznych ľudí na to čo by som mal robiť, aký by som mal byť, čomu by som mal veriť. Nanešťastie v tomto stave chcieť týmto tlakom vyhovieť som prestával byť sám sebou a zrejme o to viac zvyšoval rozpaky u najbližších. V jednej z takýchto chvíľ na zemi som raz jasne započul, že ma Pán volá „do neznáma“. To oslovenie prišlo cez pieseň Oceány, ktorá začína slovami „Pozývaš ma do neznáma...“ a je zložená podľa príbehu kedy Pán zavola Petra vystúpiť z loďky. Odvtedy som tú pieseň spieval nespočetne krát a ten príbeh mám pred očami znovu a znovu. Dnes viem, že to všetko, čo mi počas týchto mesiacov Pán ukazoval nebolo len pre mňa. A tak by som sa s vami chcel o to podeliť a tlmočiť vám výzvy a povzbudenie, ktoré som sám prijal.

Tých čo vystúpia z loďky na vodu nie je veľa. Z dvanástich sa na to podujal len Peter. Vystúpiť z loďky, ktorá predstavuje aspoň aké také bezpečné a suché miesto uprostred rozbúreného Genezaretského jazera nikdy nie je jednoduché. Opustiť bezpečné prostredie domova a ísť na misiu, alebo čo i len kratší misijný výjazd nie je ľahké. Opustiť stabilné zamestnanie, ktoré nás však nijako nenapĺňa, tiež nie je jednoduché. Opustiť vzťah, ktorý nie je správny a čistý tiež nie je jednoduché. Opustiť miesto anonymity tajomstva hriechu a ísť za niekým s jeho vyznaním, prinesením do svetla a prosbou o pomoc tiež znie skôr ako hrozba. A takýchto prechádzok, alebo možností sa poprechádzať po vode môže byť v našich životoch veľa. Poďme sa pozrieť na to ako sa to podarilo Petrovi:

1. „Pane...”

Prvá vec, ktorú si môžeme všimnúť je, že Peter naozaj vníma Pána ako Pána. Nie je to len zdvorilostné oslovenie. Je to zjavenie. Je to rozpoznanie. Vedel, že nemá do činenia len s človekom, ale s Bohom. Vedel, že v tom okamihu v loďke zakúša Pánovu prítomnosť. Ako to pri Petrovi v evanjeliách pozorujeme, v takýchto chvíľach sa nevie len mlčky pozerieť. Chce niečo urobiť a vždy aspoň niečo povie. Proste reaguje. Možno zvlášťne, možno nie najrozumnejšie, ale reaguje. Oslovenie „Pane!” v tomto okamihu znovu hovorí o momente kedy jasne vie, že má dočinenia s Bohom.

Tí, čo vystupujú z loďky rozoznávajú Boha a Jeho prítomnosť. Nie sú to len samozvaní dobrodruhovia. Sú to ľudia, ktoré vnímajú, že stoja pred Pánom, že Pán ich k niečomu pozýva, že potrebujú niečo konkrétne spraviť. A tak Pána oslovujú. Modlia sa. Hovoria s Ním. Premýšľajú o Ňom. Nevedia sa toho zbaviť. Nesú si to so sebou. Je to ako Pánova ruka na nich. Takto Nehemiáš nevedel byť nečinný (Neh 1,4). Takto Daniel v babylonskom zajatí nemohol byť nečinný (Dan 9,1-19).

2. „Ak si to Ty...”

Peter vyslovuje zarážajúcu vetu. A predsa pre nás tak veľmi známu: „Pane, ak si to ty, tak mi prikáž aby som k tebe prišiel po vode...!” Úprimne: neviem ako ho to napadlo. Ale viem, že každý, kto vníma vážne Božie oslovenie, pýta sa „Pane, ak si to ty...” Aj Gideon zakúsil navštívenie Božie skrze anjela a predsa si pýtal od Boha potvrdenie skrze rúno (Sud 6,19.36-40). Moja skúsenosť je, že väčšinou keď sa dostaneme k tejto otázke, už tušíme, že je to Pán. Ale sa bojíme, nie sme si istí, vo veci je možno niečo vážne...

Tí čo vystupujú z loďky hľadajú Božie potvrdenie. Nechcú konať na vlastnú päsť. Chcú mať istotu, že sa púšťajú naozaj do niečoho, v čom bude pri nich Pán stáť. Nechcú konať z vlastnej ambície. Možno aj preto je chodenie po vode zriedkavé, lebo nám stačí jednanie na základe našej vlastnej túžby, alebo strachu, či hanby. Chodiaci po vode si žiadajú Pánove potvrdenie. Nehľadajú výhovorky, hľadajú Boha.

3. „Pod’!“

Vždy keď čítam tento príbeh, žasnem nad tým, že Pánove „Pod’!“ prichádza až teraz. Nie na začiatku! Celé toto dobrodružstvo neštartuje Pán, ale Peter. To Peter je zasiahnutý Pánovou prítomnosťou. To Petrovi to nedá s tým niečo neurobiť. To Peter je zvedavý a chce sa presvedčiť, či je to naozaj Pán. To Peter navrhuje chodenie po vode. A Pán mu odpovedá „Pod’!“. A takýchto príbehov v celej Biblii nachádzam viacej. Akoby Pán, keď sa nám zjavuje, čakal na náš záujem, zvedavosť, srdce, ochotu.... A potom nás pozve do niečoho väčšieho. Úplne zreteľné je to, keď sa zjavuje Mojžišovi v horiacom kre. Oslovuje ho menom, až keď sa Mojžiš rozhodol odbočiť (2M 3,1-4). Podobne k zjaveniu Božej slávy sa dostáva tak, že on sám po tom volá (2M 33,12-18). Zrejme takéto prechádzky viery zakúsia práve tí, ktorí prosia, hľadajú a klopú...

Tí, čo vystupujú z loďky, zakúšajú Božie potvrdenie a pozvanie. Teraz Peter mohol vedieť, že to nie je len jeho ambícia, vzbrklosť, dobrý nápad alebo čokoľvek iné, čo by na vode neobstálo.... Mal Pánove „Pod’!“. Mal Jeho slovo, na ktorom mohol stáť pevne aj na vode. To neznamená, že to na tej vode bude potom ľahké, bezproblémové a so zaručeným happy end-om. Jeho slovo ku nám znamená, že jednáme v poslušnosti Jemu. Ocítame sa na tom Jeho chodníku pre nás. Jeho slovo „Pod’!“ naopak často prichádza práve vtedy, kedy to nebude ľahké.

Pavel prežil Pánove „Pod’!“ ako pokyn ísť do Macedónie a v prvom meste vo Filipsoch skončil vo väzení (Sk 16,6-34). Netopil sa tam však v horkosti a sklamaní. Spieval chvály. A Boh zázračne to väzenie otvoril. Pavel mal Pánove slovo. Jednal v poslušnosti. Zakúsil prenasledovanie. Ale ďalej kráčal po vode. A zakúsil aj vyslobodenie. A takýchto príbehov viery tiež nájdeme v Písme veľmi veľa.

Odpoveď na toto Pánove potvrdenie „Pod’!“ nás mení. Tí, čo vystúpia z lode sa stávajú viac poslušní, odvážni, rastú vo viere. Tí, čo nevystúpili naopak: nabudúce budú ešte viac ustrašení, utiahnutí, skeptickí, opatrní...

4. Kráčanie po vode

Peter zakúša niečo výnimočné. Chodí po vode a kráča k Ježišovi. Robí niečo, čo nie je prirodzene možné žiadnemu smrteľníkovi. Zakúša na vlastnej koži veci, ktoré presahujú akékoľvek jeho možnosti. Na tejto prechádzke zisťuje, že vo viere sa naozaj dá chodiť po vode.

Tí, čo vystupujú z loďky, robia niečo, čoho nie sú schopní. A toto vidíme v už spomínaných príbehoch Gideona, Nehemiáša, Mojžiša, či apoštola Pavla... a mnohých iných. Títo ľudia – v liste Židom sú nazvaní svedkovia viery (Žid 11) – vierou vstupujú do Božích skutkov a zázrakov. Sami sú slabí, ale Boh pri nich dokazuje svoju moc, otvára im dvere, dáva im víťazstvá, dvíha ich keď padnú... Samozrejme oblak týchto svedkov viery je neporovnateľne menší s oblakmi divákov, ktorí však nikdy nezišli z tribúny a nevystúpili z loďky.

5. „Zachráň ma!“

Áno, pri chodení po vode sa aj padá. Aj Peter spustil pohľad z Ježiša a vidíac vlny a vietor, začne sa topiť. Aj hrdinovia viery mali svoje momenty, kedy sa topili, kedy si zúfali, alebo padli v hriechu. Mojžiš – najpokornejší muž – v hneve uderil palicou na skalu dvakrát, čím neuctil Boha. Eliáš uteká v strachu pred Jezábel a žiada si smrť (1Kr 19,1-4). Jeremiáš v zúfalstve plače, že ho opustili aj najbližší, že je dôvodom sváru v krajine, že všetci mu chcú zle, že aj Boh sa mu stal zradným potokom (Jer 15,10-18). Dávid – najzbožnejší muž padá v hriechu s cudzou ženou a dokonca sa dopúšťa úkladnej smrti jej manžela... (2Sam 11)

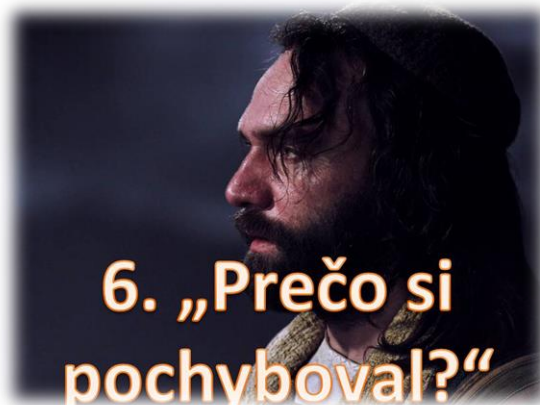

Tí čo vystupujú z loďky sa učia na vlastných chybách. Nie len preto, že sa nevedia učiť na chybách iných, ale aj preto, že nikto pred nimi nekráča po vode spôsobom ako oni. Chodenie po vode nie je len o zázrakoch a mocnom Božom konaní. Je aj o škole, odhaľovaní našich hriechov a slabých miest. Pánovi nejde len o to ukázať nám Jeho moc a chodenie po vode. Chce nám odhaliť aj naše miesta nevery a strachu. Tí čo nevystúpia z loďky akoby nikdy neurobia veľké chyby. Urobili len jednu, ktorá nie je taká okatá: nikdy nevykročili vo viere na vodu. Vedia ako to robiť lepšie a predsa to nikdy neurobia...

6. „Prečo si pochyboval?“

Matúš 14:30 Ale hľadiac na silný vietor začal sa báť a počnúc sa noriť skríkol a povedal: Pane, zachráň ma! 31 A Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: Človeče malej viery, prečo si pochyboval?

Chodenie po vode odhalí miesta, oblasti, dôvody našich pochybností a nevery. Pán túto otázku nekladie Petrovi len tak. Je to síce paradoxné: Veď Peter jediný sa odvážil, jediný veril, jediný vystúpil z loďky a jediný kráča po vode...! A jediný je nazvaný maloverným a konfrontovaným s jeho pochybnosťami...!

Tí, čo vystupujú z loďky, čelia svojim pochybnostiam. Jednak preto, že pochybnosti sa rýchlo ozvú a dajú o sebe vedieť. A jednak preto, že už pred tým čelili svojmu strachu vo viere a túžbe byť Bohu poslušní. Tí čo nevystupujú z loďky, zostávajú otrokmi svojho strachu. Možno nikdy nebudú musieť zakričať „Pane, zachráň ma!“. Možno ich strach v loďke bude vyzeráť stabilnejšie ako viera niekoho, kto chodí po vode. Lebo nikdy nevstúpili do toho rizika byť na Bohu naozaj závislí, dôverovať Mu, spoľahnúť sa na Jeho „Pod!“

7. „Naozaj!“

Matúš 14:32 A keď vyšli hore do lode, utíchol vietor. 33 A tí, ktorí boli na lodi, pristúpili, klaňali sa mu a hovorili: Si naozaj Syn Boží!

Tí čo chodia po vode sa presviedčajú o Pánovej vernosti. Ich skúsenosť im už nikto nikdy nevezme. A zrejme ani sucho a relatívne bezpečie loďky ich už nikdy úplne neuspokojí. Skúsenosť chodenia s Ježišom, Jeho blízkosti, vedomiu, že sú poslušní Jemu, že sú presne tam, kde ich On chce mať a robia presne to, čo On chce aby robili... sa už nedá ničím iným len tak nahradiť.

Potom ako sa Ježiš a Peter vrátili do loďky, nastalo uctievanie, bázeň, zjavenie v srdciach všetkých ostatných. Utíchol nie len vietor a vlny mimo loďky, ale aj strach, hrôza, neistota a ohrozenie, ktoré učeníci v loďke zrejme prežívali.

Verím, že keď niekto vystúpi z loďky a vykročí na takúto prechádzku viery a poslušnosti Pánovi, nevedomky ovplyvňuje aj tých, čo v loďke zostávajú. Tá čo vystupujú z loďky, uvoľňujú vieru ostatných. Stávajú sa dôkazom Božej vernosti a dostatočnosti. Stávajú sa vzorom hrdinov viery. Stávajú sa svedkami viery. Dosvedčujú vlastným životom, že vo viere je možné chodiť a žiť.

Toto bolo Petrovo dobrodružstvo viery, ktoré verím, že zmenilo jeho život. A nás pozýva k niečomu podobnému:

- Čo je tvojou loďou? Aký strach, alebo pohodlie ti bráni dôverovať Bohu?
- V ktorej oblasti potrebuješ získať schopnosť rozpoznať, či si naozaj volaný, aby si vystúpil z lode?
- Ktoré riziko v živote by si mohol podstúpiť, aby pomohlo tvojej viere rásť:
- Kde si vo vzťahu k Ježišovi dnes?
 - Schúlený v lodi so záchrannou vestou a bezpečnostným pásom.
 - Jednou nohou dnu, druhou von.
 - Chodím po vode – je to nádhera.
 - Vystúpil som z lode, ale vietor vyzerá veľmi zle.

